

N:o 1.

Af herr A. Gumælius, om ändrad lydelse af tilläggsstadgandet till instruktionerna för Riksdagens revisorer af statsverket, riksbanken och riksgäldskontoret.

Vid 1885 års riksdag inkom en kunglig proposition om en ny och sammanfattad instruktion för Riksdagens revisorer af stats-, banko- och riksgäldsverken. Visserligen erkändes allmänt, att de gällande instruktionerna voro olämpliga, men kamrarne kunde hvarken enas om antagande af den kungliga propositionen eller något föreliggande sammanjemkningsförslag, och Riksdagen inskränkte sig till att vid de sålunda fortfarande gällande instruktionerna foga ett »tilläggsstadgande beträffande tiden för de revisionsförrättningar, hvilka åren 1885 och 1886 skola ega rum».

Detta »tilläggsstadgande», nu öfverårigt, behöfver utbytas mot något annat.

Senast sammanträdde revisorerne den 1 oktober 1886 för granskning af statsverkets, riksbankens och riksgäldskontorets tillstånd, styrelse och förvaltning år 1885. Den revisionstiden, oktober—november, synes också hädanefter vara den lämpligaste. Att börja tidigare, såsom förr varit brukligt, skulle under nu ändrade förhållanden öfver höfvan begränsa den i alla fall för kammarrättens granskningsarbete knappa tiden, och mot ett längre framskjutande af Riksdagens revision kan invändas, bland annat, att tiden för verk och inrättningar att besvara gjorda anmärkningar äfvensom för berättelsernas tryckning i sådant fall blefve alltför kort.

Sålunda tillåter jag mig vördsamt föreslå:

- a) att det vid instruktionerna för Riksdagens revisorer af statsverket, riksbanken och riksgäldskontoret nu fogade

tilläggsstadgandet må borttagas och utbyttas mot följande

Tilläggsstadgande.

Riksdagens revisorer för granskning af statsverkets, riksbankens och riksgäldskontorets tillstånd, styrelse och förvaltning sammanträda årligen den 1 oktober eller, om helgdag då inträffar, nästa helgfria dag.

- b) att Riksdagen må, vid anmälan hos Kongl. Maj:t af sitt beslut i ämnet, anhålla, att det nya tilläggsstadgandet måtte i vanlig ordning offentliggöras.

Stockholm den 6 maj 1887.

Arvid Gumælius.

N:o 2.

Af herr E. Beckman. om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utarbetande och framläggande för Riksdagen af förslag till val-lag.

I olikhet med ett flertal andra konstitutionella stater saknar Sverige ännu en särskild lag om val af ledamöter i Riksdagen.

Behofvet af en dylik *val-lag* till hägn för en bland medborgarnes dyrbaraste politiska rättigheter har vid de nyligen förrättade valen till Andra Kammaren kanske mer än någonsin tillförene gjort sig gällande med oafvislig styrka.

De besvär, som anförts öfver ett betydande antal val, likasom ock pressens redogörelser för tillvägagåendet inom vissa orter vid valens anställande, gifva otvetydigt vid handen, att äfven i fråga om de viktigaste förhållanden, såsom valrätt, valbarhet, valprotokolls förande, valsedels giltighet m. m., allt jemt råder ett i hög grad betänkligt osäkerhetstillstånd.

Framför allt synes detta vara fallet, då rösterna afgifvas inför kommunalstämmornas helt och hållet oansvarige ordförande.